

قادر یامان

آقای خرم پس فیاض نوبت کیست ؟

به گمان اغلب مدیا یا رسانه های گروهی در عصر ما از نیروی معجزه آسای برخوردار میباشد . آنگهی که یکی با قلم دیگری از لابلای برنامه های تصویری و یا

رادیو در جستجوی **حقیقت** به پا میشوند ، خواب از چشمان جباران حاکم میپرد . شگفتا که ستمگران حاکم با آنکه بزرگترین اسباب های سرکوب در چنگ دارند و با آنکه تمامی امکانات اقتصادی و تبلیغاتی جامعه را در دست خود دارند ، باز هم از یک روزنامه نگار، یک نویسنده ای بی دفاع و بی سلاح که تنها ابزارش قلم و کارش میباشد وحشت دارند ، زیرا وی در پی دریافت و افشا کردن **حقیقت** ر وان هست . این حاکمان ستمگر هیچ نیرویی را به اندازه این **حقیقت** جویان برای خود خطرناک تر در جامعه نه می دانند .

آنچه را که حکومت آقای کرزی از " دست آورد شگفت انگیز " دوران زمامداری شان در رابطه با آزادی بیان در افغانستان بارها یادانی نمودند ، با در بند کشیدن و ترساندن ژورنالست آزاداندیش و **حقیقت** جو **آقای نصیر فیاض** ، این ادعای میان تهی و عوام فریبا نه ای خود را به مردمان سرزمین ما و جهانیان به نمایش گذاشتند .

مدعیان آزادی و دموکراسی باید به این نکته پی ببرند که به علت تحولاتی که در عرصه ملی و بین المللی ، در رابطه با رکن چهارم دموکراسی و رسانه های گروهی و عمومی و نقش مهم آنها روی داده است ، بی گمان هیچ نیروی سرکوب گر توان آنرا نخواهد تا از رشد و پیش روی این پدیده جلو گیری نماید . و چگونه شما هنوز به این نکته پی نبرده اید ، که در جهان کنونی ما آزادی و روزنامه نگار مانند آب و ماهی هستند ، هیچ روز نامه نگار با رسالت و حقیقت جو در نبود آزادی بیان واقعی نمیتواند روزنامه نگار واقعی و عینی در جامعه ما و در عرصه جهانی عرض اندام نماید . زمان ما زمان شکستن سکوت و افشای هرچه بیشتر جنایت کاران و خیانت کاران هست .

بیگمان در بند کشانیدن کامبخش و فیاض نتیجه ای پلان ها و نقشه های حاکمان کابل بود برای ترساندن حقیقت جویان و کشیدن پرده سیه ترس بر پیکر جامعه ای که در پی آزادی به حرکت درآمده است . مگر شما نمیدانید که زمانی فرا می رسد که دیگر سرکوب و آدم

کشی نیروی تاثیرگذاری خود را از دست میدهد . و اینجاست که حکومت سرکوب و ترور با وجود دست داشتن به همه ابزار های سرکوب و ترور ، خود را درمانده و بیچاره می یابند . و این درست پایان خط ارباب است.

به امید آینده های بهتر